

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **Mgr. D. D.**, zastoupen Mgr. Davidem Macháčkem, advokátem se sídlem T. G. Masaryka 108, Kladno, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 256/40a, Olomouc, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 9. 2016, č. j. KUOK 93502/2016, sp. zn. KÚOK/83452/2016/ODSH-SD/7471, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 5. 2018, č. j. 22 A 70/2016 – 557,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se **z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **s e** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Městský úřad Konice (dále jen „městský úřad“) vydal dne 30. 6. 2016 rozhodnutí sp. zn. DOP 103/2016 DOL, č. j. KON 7175/2016, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se dopustil tím, že dne 15. 4. 2016 ve 14:10 hod. v obci Ospělov, okres Prostějov, ve směru od obce Milkov na Kozlov, řídil osobní motorové vozidlo zn. Škoda Octavia, registrační značky: X, a to v takové době po užití jiné návykové látky, po kterou byl ještě pod jejím vlivem, neboť dle znaleckého posudku ze dne 27. 5. 2016, který vyhotovil Ing. Ivo Válka, CSc., znalec v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, byl při analýze biologického materiálu, zaměřené na přítomnost návykových látek ze skupiny kanabinoidů v žalobcově krevním séru, prokázán tetrahydrocannabinol (THC), v koncentraci 3,2 ng/ml. Tímto jednáním porušil § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním

provozu. Městský úřad žalobci uložil pokutu 10.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2.500 Kč.

[2] Žalovaný zamítl odvolání jako opožděné.

[3] Žalobce brojil proti rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Brně, který ji zamítl. Zdůraznil, že rozsah soudního přezkumu byl vymezen nejen uplatněnými žalobními body, ale též obsahem napadeného rozhodnutí, v němž se žalovaný zabýval pouze včasností a přípustností odvolání. Soud se proto nezabýval okruhem žalobních námitek směřujících do merita věci. Dovodil, že odvolání bylo nutno podat nejpozději dne 2. 8. 2016.

[4] Tvrzení žalobce, že již dne 19. 7. 2016 podal blanketní odvolání proti rozhodnutí o přestupku, není pravdivé. Z obsahu podání ze dne 19. 7. 2016 jednoznačně a bez jakýchkoli pochybností vyplývá, že jde o blanketní odvolání směřující proti rozhodnutí o zadržení řídičského průkazu (rozhodnutí městského úřadu ze dne 18. 5. 2016, sp. zn. DOP 91/2016 DOL, č. j. KON 5556/2016). Pochybnosti městského úřadu ohledně obsahu blanketního odvolání ze dne 19. 7. 2016 nemohly vyplynout ani z komunikace správního orgánu s žalobcem. I z e-mailové komunikace (dotaz na správní orgán, kdy došlo k doručení rozhodnutí fikcí) ze dne 1. 8. 2016 jasně vyplývá, že žalobce odvolání dosud nepodal a hodlá tak teprve učinit. Pokud žalovaný, vycházející z výše uvedených závěrů, dospěl k tomu, že odvolání žalobce ze dne 19. 7. 2016 směřuje proti rozhodnutí o zadržení řídičského průkazu, pak učinil zcela logický závěr, který odpovídal obsahu podání a okolnostem kolem jeho podání (které předcházely i následovaly po tomto podání). Ze správního spisu tak vyplývá, že pokud žalobce ve věci přestupku podal skutečné odvolání až dne 12. 8. 2016, přičemž lhůta k odvolání běžela od 19. 7. do 2. 8. 2016 (včetně), podal toto odvolání opožděně (podáno e-mailem dne 12. 8. 2016 a následně potvrzeno písemně dne 15. 8. 2016).

II. Obsah kasační stížnosti a posouzení věci

[5] Žalobce (stěžovatel) brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností.

[6] Stěžovatel očekával, že městský úřad rozhodne o přestupku na konci června nebo na začátku července roku 2016; neznal tedy předem číslo jednacích odsuzujícího rozhodnutí. Od 1. 7. 2016 proto psal úředníkovi městského úřadu majícímu na starost jeho věc o sdělení čísla jednacích a současně dokládal další důkazy případného vadného rozhodnutí, aby mohl podat řádné a včasné bíanco odvolání. Dne 19. 7. 2016 podal stěžovatel bez znalosti čísla jednacích bíanco odvolání. Rozhodnutí o přestupku mu bylo doručeno fikcí do poštovní schránky dne 20. 7. 2016, v den jeho odjezdu do Říma. V odvolání uvedl alespoň poslední jemu známé číslo jednacích (rozhodnutí o zabavení řídičského průkazu) a uvedl, že jakmile se vrátí ze zahraničí, odvolání řádně označí a odůvodní, což udělal. Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že stěžovatel dával správnímu orgánu dopředu vědět o své dočasné nepřítomnosti. Správní orgány zcela ignorovaly důkazní situaci.

[7] Stěžovatel požaduje zrušení rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu řízení, případně aby Nejvyšší správní soud ve věci sám rozhodl.

[8] Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[9] Poté, co Nejvyšší správní soud ověřil, že kasační stížnost je včasná, podána osobou oprávněnou a řádně zastoupenou, míří proti rozhodnutí, které kasační přezkum připouští a je projednatelná, přistoupil k jejímu věcnému posouzení.

[10] Podle ustálené judikatury rozhodnutí odvolacího orgánu o zamítnutí odvolání pro opožděnost nebo nepřipustnost podle § 92 odst. 1 správního řádu není rozhodnutím, v němž by se správní orgán věcně zabýval odvoláním účastníka řízení. Rozhodnutím podle § 92 odst. 1 správního řádu odvolací správní orgán zamítá odvolání z důvodu jeho opožděnosti či nepřipustnosti, tj. z důvodu nenaplnění jedné ze základních procesních podmínek, bez níž nelze podané odvolání meritorně posoudit, proto také není odvoláním napadené rozhodnutí na základě opožděného či nepřipustného odvolání současně potvrzováno. V souladu s ustálenou judikaturou je tedy soud v případě žaloby proti rozhodnutí o zamítnutí odvolání jako opožděného nebo nepřipustného oprávněn zkoumat v mezích žalobních bodů pouze to, zda se skutečně jednalo o opožděné nebo nepřipustné odvolání a zda byl žalobce zkrácen na svých právech neprovedením odvolacího přezkumu (rozsudky ze dne 27. 5. 2010, č. j. 5 As 41/2009 – 91, č. 2127/2010 Sb. NSS, ze dne 27. 4. 2012, č. j. 5 As 111/2011 – 87, ze dne 11. 7. 2016, č. j. 1 As 121/2016 – 42, č. 3451/2016 Sb. NSS, či ze dne 7. 9. 2017, č. j. 4 Azs 174/2017 – 51).

[11] Ve stěžovatelově věci je proto na místě vyřešit otázku, zda podal včasné odvolání proti rozhodnutí městského úřadu popsanému v bodu [1] rozsudku. Nejvyšší správní soud se plně ztotožňuje s podrobným odůvodněním, které vedlo krajský soud k závěru, že stěžovatel včasné odvolání nepodal.

[12] Z předložených správních spisů plynou následující podstatné skutečnosti. Se stěžovatelem byla vedena dvě (pro posouzení věci relevantní) správní řízení. V prvním z nich rozhodl městský úřad rozhodnutím ze dne 18. 5. 2016, sp. zn. DOP 91/2016 DOL, č. j. KON 5556/2016, o zadržení stěžovatelova řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku. Odvolání ze dne 19. 7. 2016 proti tomuto rozhodnutí posoudil žalovaný samostatně, a to v rozhodnutí ze dne 20. 9. 2016, sp. zn. KÚOK/82155/2016/ODSH-SD/7471).

[13] Druhé správní řízení (zahájené oznámením ze dne 3. 6. 2016, č. j. KON 6049/2016, sp. zn. DOP 103/2016 DOL) se týkalo shora popsaného dopravního přestupku. Společně s oznámením o zahájení správního řízení městský úřad stěžovatele předvolal k ústnímu jednání konanému dne 21. 6. 2016. Stěžovatel se k ústnímu jednání dostavil. Městský úřad následně vydal rozhodnutí, kterým stěžovatele uznal vinným z přestupku (viz bod [1] rozsudku). Toto rozhodnutí bylo stěžovateli doručováno prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb. Protože stěžovatel nebyl v místě svého bydliště zastižen, byla zásilka obsahující rozhodnutí uložena na poště a připravena k vyzvednutí od 8. 7. 2016. Současně byl stěžovatel vyzván k vyzvednutí zásilky a poučen o následcích jejího nevyzvednutí v desetidenní lhůtě. Po marném uplynutí této lhůty byla zásilka dne 20. 7. 2016 vhozena do stěžovatelovy schránky.

[14] Dne 20. 7. 2016 obdržel městský úřad odvolání stěžovatele ze dne 19. 7. 2016 (k poštovní přepravě předáno téhož dne). V tomto podání je jako „věc“ uvedeno „odvolání proti rozhodnutí o odebrání ŘP“, v záhlaví podání je uvedeno č. j. KON 4335/2016 (*jde o č. j. oznámení o zahájení správního řízení o zadržení řidičského průkazu, poztn. soudní*), sp. zn. DOP 91/2016 DOL. Obsahem podání je pak mj. následující sdělení: „Protože nejsem v místě trvalého bydliště a budu se vracet až 15. 8. 2016 a správní orgán by mohl do této doby rozhodnout a já minout lhůtu k odvolání, odvolám se proti odebrání ŘP s tím, že právní argumentaci dodám po návratu dne 15. 8. 2016.“

[15] Dne 1. 8. 2016 zaslal stěžovatel oprávněné úřední osobě (p. D.) e-mailovou zprávu s následujícím obsahem: „Dobrý den, pan D., můžete mi prosím říci, kdy bylo Vaše rozhodnutí fikcí doručeno do schránky mého bydliště? Jsem od 20. 7. 2016 mimo ČR a rodina ho v pátek 29. 7. 2016 našla ve schránce a nerad bych minul termín odvolání, jsem až do 15. 8. 2016 mimo

ČR.“ Jako předmět této zprávy stěžovatel uvedl: „Důkazy pro řízení č. j. KON 4335/2016 sp. zn. DOP91/2016 DOL“.

[16] Následně obdržel prvostupňový správní orgán elektronická podání odeslaná z e-mailové adresy X dne 12. 8. 2016, 13. 8. 2016 a 8. 9. 2016. Podání ze dne 12. a 13. 8. 2016, označené jako „První dodatek odvolání ze dne 19. 7. 2016 proti rozhodnutí Městského úřadu Konice ze dne 30. 6. 2016, č. j. KON 7175/2016, sp. zn. DOP 103/2016 DOL“, bylo potvrzeno písemným podáním doručeným na Městský úřad Konice dne 15. 8. 2016 a na Krajský úřad Olomouckého kraje dne 16. 8. 2016. Podání ze dne 8. 9. 2016, označené jako „Druhý dodatek odvolání na rozhodnutí MěÚ Konice ze dne 30. 6. 2016, č. j. KON 7175/2016, sp. zn. DOP 103/2016 DOL“, bylo potvrzeno písemným podáním doručeným Krajskému úřadu Olomouckého kraje dne 12. 9. 2016.

[17] Podle § 20 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), se fyzické osobě písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Podle § 23 správního řádu, nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Adresát se vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil. Zároveň s oznámením o neúspěšném doručení se adresát písemně poučí o právních důsledcích, které by jeho případné jednání podle § 24 odst. 1, 3 a 4 vyvolalo nebo o možnosti postupu podle § 24 odst. 2. Toto poučení musí obsahovat i označení správního orgánu, který písemnost odesílá, a jeho adresu. Jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty (§ 24 odst. 1 správního řádu).

[18] Podle § 83 odst. 1 správního řádu odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřipustné odvolání odvolací správní orgán zamítne.

[19] Ze shora popsaných skutkových okolností vyplývá, že rozhodnutí městského úřadu o přestupku je nutno považovat za doručené (a tedy i oznámené - § 72 správního řádu) ve smyslu § 24 odst. 1 správního řádu dnem 18. 7. 2016, tedy desátým dnem poté, co byla připraveno k vyzvednutí, nikoli až dne 20. 7. 2016, jak tvrdí stěžovatel. Posledním dnem lhůty k podání odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo úterý 2. 8. 2016. Odvolání podané dne 12. 8. 2016 (a 13. 8. 2016), resp. jeho doplnění podané dne 8. 9. 2016, proto žalovaný správně vyhodnotil jako opožděné.

[20] Stěžovatelovo tvrzení, že odvoláním proti rozhodnutí městského úřadu o přestupku bylo již jeho podání ze dne 19. 7. 2016, není pravdivé. Z obsahu tohoto podání, jak byl výše popsán, jednoznačně vyplývá, že šlo o odvolání proti rozhodnutí ze dne 18. 5. 2016 o zadržení řidičského průkazu. To vyplývá jak z předmětu podání, čísla jednacího i spisové značky, tak ze samotného textu obsaženého v podání. Toto podání v žádné své části neobsahuje nejmenší náznak, ze kterého by bylo možno dovodit, že míří proti rozhodnutí o přestupku. Za odvolání nelze považovat ani e-mailový dotaz zasláný pověřené úřední osobě dne 1. 8. 2016. Také tento dotaz

(dle uvedené spisové značky a čísla jednacího) směřoval k rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu; nadto svým obsahem nedává žádných pochyb, že jde pouze o neformální dotaz, nikoli o řádný opravný prostředek.

[21] Nepřípadná je též stěžovatelova argumentace, že odvolání nemohl podat, neboť neznal číslo jednací rozhodnutí o přestupku (a proto podal odvolání s číslem jednacím jemu posledně známého rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu). Z průběhu správního řízení je jednak zřejmé, že se stěžovatel ve věci přestupku zúčastnil nařízeného ústního jednání, na kterém se seznámil mj. též se spisovou značkou řízení o přestupku. Nic mu tedy nebránilo podat odvolání označené alespoň touto spisovou značkou. Nadto uvedení přesného čísla jednacího není podstatnou náležitostí odvolání (srov. § 82 odst. 2 správního řádu); postačuje, aby odvolatel uvedl údaj o tom, proti kterému rozhodnutí směřuje – zcela by tedy v této věci dle soudu postačovalo uvést např. „odvolání proti rozhodnutí o přestupku“ či „o uložení pokuty“ nebo jakoukoli obdobnou formulaci, ze které by správní orgán mohl seznat, proti jakému rozhodnutí míří. Uvedl-li ale stěžovatel ve svém podání, že podává odvolání proti rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, nelze správnímu orgánu vytýkat, že je neposoudil jako odvolání proti zcela jinému rozhodnutí a nevyzval stěžovatele k jeho doplnění. Taktéž skutečnost, že stěžovatel správnímu orgánu avizoval svůj zahraniční pobyt, nemůže nic změnit na posouzení včasnosti podaného odvolání. Stěžovatel s tímto svým tvrzením nespojil žádný další procesní úkon (např. nepožádal o určení neplatnosti doručení dle § 24 odst. 2 správního řádu, nebo o prominutí zmeškání úkonu dle § 41 správního řádu), soudu proto není zřejmé, jak měl správní orgán toto stěžovatelovo tvrzení v řízení zohlednit.

[22] Závěrem soud poznamenává, že stěžovatel v průběhu řízení o kasační stížnosti opakovaně dodával do spisu obsáhlá podání různého obsahu, zpravidla odkazující na jiná probíhající řízení, ve kterých je účastníkem sám stěžovatel, případně spolek Cannabis is the Cure, jehož je členem. Tato podání však nijak nesouvisela s předmětem kasační stížnosti a neobsahovala žádné námitky, které by bylo možno chápat jako kasační (tedy mířící proti napadenému rozsudku krajského soudu). Nejvyšší správní soud se proto těmito podáními v odůvodnění tohoto rozsudku nezabýval.

III. Závěr a náklady řízení o kasační stížnosti

[23] Soud uzavírá, že kasační stížnost není důvodná, proto ji podle § 110 odst. 1 in fine s. ř. s. zamítl. O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovaný nepožadoval náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, ani mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, proto soud rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. září 2018

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu